

Jan van der Hoek; een trainer met visie!

26 jaar jong was Jan toen hij Sportpark 'De Madroel' betrad voor wat later zou blijken de start van een imposante trainers-carrière. Woensdagmiddag, 8 juni jl. kwam er een einde aan het leven van Jan van der Hoek. Nog steeds jong, 55 jaar! Jan zijn eerste stappen als trainer liggen bij Excelsior Pernis en daar zijn wij als vereniging bijzonder trots op. Jan van der Hoek: Bezeten van voetbal, gedreven, fanatiek coachend, tactisch sterk en zijn tijd ver vooruit!

Na het ontslag van trainer Odijk (seizoen 1981/1982) wordt de nieuwe trainer, Jan van der Hoek aangetrokken. 26 jaar! Hij trof een groep aan met weinig zelfvertrouwen. Excelsior P. stond op degraderen en moest in de laatste 5 wedstrijden nog 8 punten halen. Jan begon zijn eerste praatje; "We hebben nog 8 punten nodig in de laatste 5 wedstrijden, zaterdag (uit naar Everstein, de koploper) pakken we de eerste 2 (toen kreeg je nog 2 punten voor een gewonnen wedstrijd) dus nog slechts 6 te gaan!" Zo ging hij even door en de spelersgroep ging steeds meer verzitten en schuiven op de stoelen. Jan wist gelijk zijn enthousiasme over te brengen op de spelersgroep en met vertrouwen en met het mes tussen de tanden stond Excelsior P. klaar om ten strijde te trekken tegen S.C. Everstein. Het was 13 maart 1982, de eerste wedstrijd van trainer Van der Hoek. Het eerste elftal moet aantreden tegen koploper SC Everstein, die tot op dat moment slechts één keer verloren had. Het wordt uiteindelijk 1-2 in het voordeel van Excelsior P. De doelpunten worden gemaakt door Ad van Noort (via strafschop) en Martin Bijl. De ontlading na afloop was enorm. Alle aanwezigen met een Excelsior P. hart zullen deze dag niet snel vergeten. Vooral niet toen de bus wegging! Arie Verschoor kwam nog even met 2 kratjes bier de bus in en Cees van Gool ging even steken met de bus op een B-weg! Zo leerden Jan ook die beter kennen!

Jan slaagt erin om samen met zijn ploeg degradatie naar de 4e klasse te voorkomen hetgeen voor een zucht van verlichting zorgt binnen de vereniging. Het wordt Excelsior P. steeds meer duidelijk dat Jan van der Hoek iets heeft dat andere trainers niet hebben. Naast een hele duidelijke visie op voetbal (spelen uit een vast stramien, een versterkte verdediging, spelen naar je mogelijkheden) en het vermogen om dit over te brengen op de spelers, is de band met de spelersgroep hecht. Als trainer had Jan niet alleen oog voor de spelers. Alles wat om het team heen liep kreeg zijn aandacht. Het liefst regelde

en controleerde hij alles zelf. Hij stelde de nodige eisen en verwachtte dat je altijd het maximale voor het team zou geven. Dat deed hij namelijk zelf ook!

Jan was een trainer die regelmatig te vinden was bij de lagere elftallen. Zo wist hij precies wie er in het 7e op de rechtsback plek liep. Of centraal speelde bij het 9e. Dat was ook Jan.

Jan van der Hoek; koos op de trainingen altijd zelf de partij waar hij bij wilde zijn. Bepaalde spelers wilde hij echt niet tegen hebben in een partijtje. Keeper Harry de Gelder ontweek hij het liefst. Als je op Harry af kwam lopen keek hij namelijk niet zo nauw! Laatste partijtje van de avond, het is al lang tijd maar het staat 1-1....kansen over en weer...maar dan...Jan zijn partij scoort...TIJD!!!...en dan gewoon juichend, met de armen zo hoog mogelijk een training aflopen! Door spelen ging niet eens want Jan stond al op het asfalt.

Zijn bezetenheid voor voetbal, fanatisme, de wil om te winnen...hij brengt het er op allerlei manieren in maar wel met één belangrijke voorwaarden; het resultaat!

Jan kwam veelal na zijn werk (op de Waalhaven) direct naar Pernis. Ging eten bij 'zijn' aanvoerder Ad van Noort en voordat die twee naar het veld gingen hadden ze al veel besproken. Zelf trof ik Jan dan ook regelmatig. Mijn krantenwijk eindigde namelijk bij Ad. Ik liep dan altijd even naar binnen. Op de donderdag was het altijd vaste prik dat Jan uit zijn werk kwam en gelijk bij Ad en zijn vriendin mee at. Jan betrok mij in die periode ook bij veel dingen. Mijn naam stond altijd op de presentielijst met aanwezigen bij een training. Na afloop van een wedstrijd van het eerste was het snel in de auto (Jan reed uiteraard niet zelf) en dan nam hij mij mee naar een avondje NAC. Koos Waslander, toen zijn zwager speelde namelijk in die periode daar. Waar voetbal was, was Jan. Als je op zondag bij een wedstrijd van bijvoorbeeld De Musschen (zijn vereniging) ging kijken kwam je Jan weer tegen. Het zijn al die momenten die dit allemaal nu definitief tot historie maken

• Ontzetting in de dug-out na een gemiste kans. Een wissel-speler kan zich de haren wel uit het hoofd rukken.

Het seizoen 1984/1985 wordt een seizoen met twee gezichten. 15 februari 1985 verliest Excelsior P. Ad van Noort en Frank Meijboom en diens vrouw Annalies. Twee geweldige spelers, persoonlijkheden die in de spelersgroep erg belangrijk zijn raakt Jan in één klap kwijt. Jan is er net als velen kapot van. Jan schrijft een indrukwekkende im memoriam. 'Annalies en-speler Frank Meijboom, die vooral bekend stond om zijn ver-strooidheid worden op gepaste wijze door Jan beschreven en herdacht. 'Zijn' aanvoerder, vriend, Ad van Noort omschrijft hij op zo'n bijzondere wijze. Perfect! Het is indrukwekkend en zegt veel over de persoon Jan van der Hoek. Het voetbalseizoen 1984/1985 eindigt zeer emotioneel. Uit bij VVGZ wordt het kampioenschap veilig gesteld. Het wordt een kampioenschap om nooit te vergeten. Naast al deze emoties wat het ook het kampioenschap van; hoe zorg ik ervoor dat ik zo min mogelijk geschorste spelers heb in de beslissende fase van de competi-tie! Spelers die ineens een permanent lieten zetten om maar op een ploeggenoot te lijken. Peter Keemink, aan wie Jan ooit (vriendelijk!) vroeg om maar geen hakkes meer te geven op de eigen helft, liep in eens met een zwarte pruik met krulletjes door de kleedkamer! Kortom...het werd een sport om maar alle spelers aan het voetballen te houden. Het was een geweldige tijd.

Als trainer van Excelsior was zijn laatste wedstrijd op 17 mei 1986. Uit tegen Lisse werd weliswaar met 2-1 verloren maar op die dag kwam er een einde aan de periode Van der Hoek bij Excelsior Pernis. Jan staat wat mij betreft in de historie van trainers bij Excelsior P. in de top 3. Hij kwam als 26 jarige be-ginnende trainer naar "De Madroel" en liep met veel trainers-en levenservaring 4 jaar later de poort uit. Op naar een nieuw avontuur. Jan van der Hoek; een trainer met visie!

In september 2009 had ik Jan gevraagd om onze speciale ar-chiefsite te openen. Jan van der Hoek is namelijk voor mij per-soonlijk een belangrijk geweest en ik vond het een eer als hij dat zou doen. Nadat ik hem belde zijn we gaan mailen en he-laas moest Jan al vrij snel aangeven dat hij die avond, 18 sep-tember 2009 niet kon komen. Wel liet hij de dag ervoor een bericht achter op het gastenboek zodat ik die kon voorlezen. Het ging als volgt;

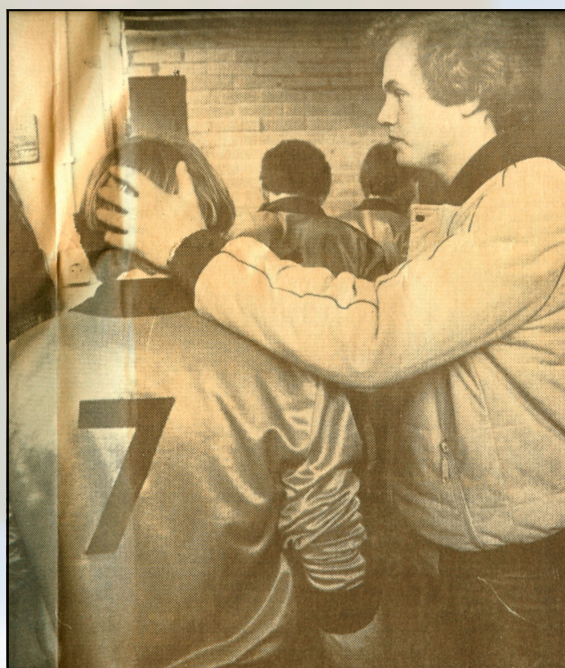
jan van der hoek schreef op 17-09-2009 11:58 het volgende: Beste Martien, Ik zal niet aanwezig zijn morgen maar dat had je al begrepen. Ik kom helaas (nog) niet op een voetbalveld, ik hoop dat het Excelsior P. goed gaat. Ik heb er veel aan te danken als trainer en voetbalman heb ik mij kunnen ontwik-kelen. Bedankt daarvoor en aan de spelersgroep. Een spits, ze hebben mij allemaal uitgelachen maar nu doet iedereen het haha. Het gaat jullie allen goed. Misschien zien wij elkaar nog eens. Groeten Jan van der Hoek

Het leven wordt een last als het leven niet meer gedragen kan worden. Jan, rust zacht.

P.v.v. Excelsior Pernis wenst zijn vriendin, zijn zoon Robert, familie, (voetbal)vrienden, supporters en bekenden alle kracht en sterkte toe om dit enorme verlies te dragen.

De hemel heeft er een engel van een trainer bij!

Martien

Voor elke wedstrijd het vaste ritueel. Jan bij de deur en de spelers een laatste 'tik' voordat zij het veld op gaan. Hier komen de spelers uit kleedkamer 8.